

Interpellation av Yvonne Blombäck (MP) om buller från kollektivtrafiken

Buller från kollektivtrafiken ökar som hälsoproblem. Det gäller både från bussar som spårtrafiken. Riktlinjerna är olika när det gäller nya anläggningar och äldre, som till exempel Saltsjöbanan och Roslagsbanan där målkonflikter uppstår vid reinvesteringar.

När det gäller busstrafiken har det visat sig att minskat buller från fordonen inte funnits med i upphandlingskraven och att detta därmed inte hanterats förrän efteråt då klagomål inkommit. Vid nya upphandlingar görs funktionskrav i stället för detaljerade krav, vilket skapar förutsättningar att buller kommer att hanteras framgent.

En av de faktorer som påverkar buller från bussarna är gatubeläggningen och där har kommunerna och Vägverket stort ansvar. Frågan bör därmed hanteras inom ramen för kommunsamråden. Vägverket saknas dock som naturlig part i dagsläget. Miljöpartiet har tidigare ställt krav på att SL bör bjuda in representanter även från Vägverket till kommunsamråd, men detta har inte skett.

Buller från spårtrafik där äldre infrastruktur ligger i botten är något som SL och äger makten över, nu talar jag närmare bestämt om Roslagsbanan och Saltsjöbanan och den målkonflikt som finns. Boende omkring banorna förväntar sig att SL vid upprustning hanterar buller på samma sätt som vid nybyggnation, medan SL inom de givna ekonomiska ramarna hanterar buller vid upprustningar utifrån de regelverk som gällde då banan byggdes. Det innebär att högre bullernivåer tillåts vid dessa spår. Skillnaden ligger i huruvida en upprustning av banorna ska ses som väsentlig ombyggnad av trafikinfrastruktur eller inte, då resultatet innebär skilda bullerkrav.

Landstinget är huvudman även för SL. Buller orsakar enligt en enig forskarkår ökad ohälsa med bland annat sömnstörningar, högre risk för hjärtinfarkter och flera andra stressrelaterade sjukdomar. Sjukdomar som innebär en kostnadsökning på sjukvårdssidan, men som kunde minskas med förebyggande åtgärder på trafiksidan. Andelen bullerstörda personer i Stockholms län har ökat mellan 1997 och 2002, vilket framgår av landstingets rapport 2005 "Tio miljöåtgärder". Buller ingår även i de nationella miljö kvalitetsmålen "God bebyggd miljö". Flera delmål handlar om buller.

Ett delmål som gäller för 2010 är "Antalet människor som utsätts för trafikbullerstörningar överstigande de riktvärden som riksdagen ställt sig bakom

för buller i bostäder skall ha minskat med 5 procent till år 2010 jämfört med år 1998.” Stora satsningar har gjorts för att dämpa buller i inomhusmiljön för de människor som är värst utsatta. Trots detta visar nya fakta att andelen av befolkningen som besväras av vägtrafikbuller har ökat sedan 1999. Delmålet bedöms därmed inte längre möjligt att nå.

Därför frågar jag ansvarigt landstingsråd:

- 1) Vilka åtgärder anser du vara rimliga att SL tar på sig för att minska buller från kollektivtrafiken?
- 2) Har ”kjolarna” på Roslagsbanans tåg fungerat tillfredsställande?
- 3) Ser du att förutsättningar finns att sätta liknande ”kjolar” på Saltsjöbanans vagnar?
- 4) Hur anser du att befintlig infrastruktur ska särbehandlas vid upprustning?
- 5) Vad får ohälsa i form av buller kosta?
- 6) Anser du att Vägverket bör vara en given deltagarpart vid kommunsamråden som SL har?

Yvonne Blombäck (MP)